

Σε εφαρμογή της έκκλησης, που έκανε από το βήμα της Βουλής προς τους εισαγγελικούς λειτουργούς ο υπουργός Δικαιοσύνης κ. Σ. Χατζηγάκης, ενεργοποιήθηκε για πρώτη φορά, μετά την ψήφιση του ν. 3625/2007 για τα «Δικαιώματα του Παιδιού σχετικά με την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία και παιδική πορνογραφία και άλλες διατάξεις», η τροποποιούμενη με τον ανωτέρω νόμο διάταξη του άρθρου 2 περ. β' του ν. 2472/1997 περί της δημοσιοποίησης ονομάτων ατόμων, τα οποία απλώς διώκονται για διάπραξη εγκλημάτων κατά της ζωής, της γενετήσιας ελευθερίας, της περιουσίας, των ναρκωτικών, κ.α.

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ
**ΝΙΚΟΛΑ
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**
Δικηγόρου,
Συμβούλου Δ.Σ.Α.

Συγκεκριμένα, ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, κ. Παν. Πούλιος, με διάταξή του, η οποία εστάλη την 26.05.2008 στους ανακριτές του 25ου και του 22ου τμήματος Αθηνών, πρότεινε τη δημοσιοποίηση των ονομάτων των εμπλεκόμενων στην επίμαχη υπόθεση τέλεσης εγκλημάτων παιδικής πορνογραφίας, γεγονός που έλαβε χώρα και ήρθε το απόρρητο των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, κατόπιν της σύμφωνης γνώμης των ανακριτών, στη συγκεκριμένη υπόθεση.

Ο ν. 3625/2007 πράγματι βελτίωσε σε μεγάλο βαθμό την ποινική προστασία, η οποία παρέχεται σε ανηλίκους από ορισμένα γενετή-

Δημοσιοποίηση ή Διαπόμπευση

σια εγκλήματα. Τούτο βεβαίως δεν έγινε σε καμία περίπτωση, για άλλη μια φορά προληπτικά, αλλά κατόπιν της γιγάντωσης και των ανησυχητικών διαστάσεων, που έλαβε το διεθνές «φαινόμενο» της εμπορίας παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας.

Ωστόσο, η αυστηροποίηση του θεσμικού πλαισίου και η κατ'επέκταση παρεχόμενη στους εισαγγελλείς εκ του νόμου ευχέρεια δημοσιοποίησης των ονομάτων των εμπλεκόμενων σε συγκεκριμένα εγκλήματα, μεταξύ των οποίων και η παιδική πορνογραφία, οι οποίοι σημειωτέον δεν έχουν προηγουμένως καταδικαστεί αμετάκλητα, υπερακοντίζει το σκοπό του νόμου και έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με τον Καταστατικό Χάρτη της χώρας μας και του άρθρου 62 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Πλέον συγκεκριμένα, το ως άνω μέτρο δημοσιοποίησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε καμία περίπτωση δεν ενισχύει τη γενική πρόληψη, τη στιγμή μάλιστα που οι θεσμοί της ποινικής δικής, όπως είναι η προσωρινή κράτηση που προβλέπεται στα κακουργήματα, υπερεπαρκούν για την προστασία του κοινωνικού συνόλου. Τουναντίον, αντιστρατεύεται πλήρως στη θεμελιώδη αρχή του νομικού μας πολιτισμού, η οποία, μάλιστα, έχει υπερνομοθετική ισχύ, ήτοι του τεκμηρίου της αθωότητας του κατηγορουμένου, όπως τούτο υπαγορεύεται από το άρθρο 62 της ΕΣΔΑ και το Σύνταγμα. Επιπλέον, μετά και την πρόσφατη τροποποίηση του Συντάγματος, η α-

νωτέρω διάταξη καθίσταται αντισυνταγματική, καθώς έρχεται σε ευθεία αντίθεση και με το άρθρο 9Α του Συντάγματος με τη οποία προστατεύεται πλέον και συνταγματικά η όποια προσβολή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Μόλις, λοιπόν, χρειάζεται να υπογραμμισθεί το αυτονόητο, δηλαδή ότι διατάξεις του κοινού νομοθέτη δε δύναται να καταλύουν τις επιταγές του Συντάγματος, πόσο μάλλον να αντιστρατεύονται αυτές.

Αντίθετα, η παροχή μιας τέτοιας ευχέρειας δε δύναται να συνιστά μέτρο ιδιότυπης προστασίας της προσωπικότητας, θυμίζοντας sic φαινόμενα του ν. 4000/1958 περί τενημοποίησης, όπου οι νεαροί ταραχοποιοί διαπομπεύονταν στους δρόμους της Αθήνας, κουρεμένοι σύρριζα και δεμένοι με χειροπέδες, αλλά μάλλον επιφέρει κοινωνική αναστάτωση και ηθική αποσάθρωση. Και τούτο, διότι έχοντας ως δεδομένη σήμερα την αναμφισβήτητη δύναμη των Μ.Μ.Ε., μία τέτοιου είδους δημοσιοποίηση ονομάτων και προσώπων, προ της αμετακλήτου καταδίκης τους, είναι ικανή να προκαλέσει μη αναστρέψιμες παρενέργειες στη ζωή, την τιμή και την υπόληψη των υποκειμένων αυτών, που στο τέλος θα αθωωθούν, ικανοποιώντας μόνον τις ορέξεις μιας αδηφάγου κοινωνίας, η οποία «παίρνει το νόμο στα χέρια της» και εξωθείται σε βίαιες και ατιμωτικές πράξεις κατά των κατηγορουμένων, θυμίζοντας έντονα φαινόμενα μιας ασύντακτης και μη ευνομούμενης πολιτείας.